AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

28 CLEVELAND, O., MONDAY MORNING, FEBRUARY 3, 1941 LETO XLIV. — VOL. XCIV

ngleži so bombardirali Tripoli

mbniki napadajo italijanske pozicije in pripravljajo pot angleški armadi, ki prodira proti Bengazi. V Eritreji so Angleži obkolili dve italijanski diviziji.

ira, Egipt. — Angleški avi- arji so poleteli v soboto ce- mesta Tripoli, ki leži blizu oske Tunizije in so metali e na ladje v pristanišču. e so zadele dve ladji, kate- a je začela goreti. Bombe dale tudi med hidroplane v anišču in jih več poškodo-

gleški avijatičarji napada- lijanske postojanke v kra- aterim se bliža angleška da, ki prodira proti Benga- čeraj so metali bombe na Barce, 100 milj zahodno rne, kjer je zbrana močna italijanska armada.

Iz Eritreje se poroča, da se je angleška kolona zajedla med mesti Agordat in Barentu in pretrgala med njima vse zveze. V vsakem teh mest je po ena italijanska divizija, ki sta zdaj ločeni druga od druge in se ne bosta mogli dolgo vzdržati angleškemu pritisku.

Angleško vrhovno poveljstvo poroča, da se italijanska armada v severni Libiji neprestano umiče pred angleškimi mehaniziranimi četami, za katerimi hiti topništvo in ostala armada.

napovedujejo skorajšnji padec albanskega z Tepelini; poroča se o novih zmagah

ne. — S fronte se poroča, avzetje mesta Tepelini sa- rašanje nekaj ur. Grške obkolile mesto že od treh Italijani imajo za umik samo še eno pot in sicer pristanišču Valona. Pa- poročajo, da se Italijani ničejo proti obrežju. a Tepelini in Klisura, je že v grških rokah, lirata vse ceste v južni Albaniji, ki vodijo do važnega pristaniša Valona. Grki so zavzeli dobro utrjene italijanske postojanke pri Tepelini. Italijani so zlasti dobro utrdili kraje, kjer so bili nastavljeni topovi in strojnice.

Italijani so zadnje dni izvedli več napadov, da bi iztrgali Grkom izgubljene postojanke, toda so bili vrženi vselej nazaj s težkimi izgubami.

Vlomilci na delu

om noči od sobote na nede- neznani zlikovci vlomili v ad. Strli so šipo pri oknu išču in iz tiskarne so pri- ad na ta način, da so str- v vratih. Odpirali so pre- isalnih mizah in vse raz- po tleh. Vzeli niso druge- malo urico na urednikovi Potem so šli v drugo nad- , kjer so utrli šipe v vra- vodijo v uredniško sobo KSKJ in Glasa SDZ. niso vzeli ničesar. Druge ni, kot ukradena ura in šipe. Po tleh je bilo pol- bitega stekla, torej zlikov- delali posebno potiho. Mo- biti kaki mladi fantalini, lušeni svedrovci ne bi po uredništvih denarja. je (pomotoma) kak cent, vo v železni blagajni.

Iz bolnišnice

s Košir, 1095 Addison je vrnil po 10 dneh iz nice, kjer je srečno pre- peracijo. Prijatelji ga hko obiščejo na domu.

Pridite po čeke

liki društva sv. Jožefa, KSKJ naj pridejo po Mr. Zlatetu, bolniškem u, 845 E. 139. St.

Nemci poročajo o uspešnih napadih v Sredozemlju

Berlin, 2. jan. — Uradni krogi poročajo, da so nemški bombniki napadli in poškodovali šest angleških ladij v Sredozemlju. Zopet drugo poročilo pa zatrjuje, da so nemški bombniki razstrelili veliko angleško ladjo v nekem pristanišču ob Sredozemskem morju. Poročilo ne pove, kje so se izvršili napadi. Samo toliko se zatrjuje, da so bili izvedeni vsi napadi v enem samem dnevu.

*

Valletta, Malta. — Protizračne baterije so sklatile dva sovražna bombnika, ki sta napadla ta angleški otok v Sredozemlju. Poročilo ne pove, če sta bila bombnika italijanska ali nemška.

Za obračun

Nocoj ob pol osmih se vrši v glavnem uradu SDZ seja vseh onih, ki so bili v pripravljalnem odboru za Rooseveltov ples. Zlasti se opozarja na to člane in članice finančnega odbora. Prosi se tudi vse one, ki so imeli vstopnice v predprodaji, da poravnajo za prodane in vrnejo neprodane, da se bo moglo zaključiti račune. — John Gornik, predsednik pripravljalnega odbora.

D GRADI TOVARNO KAR V "ZABOJU"

roit, Mich.—Ford gradi tovarno, v kateri bodo izli motorje za letala. Po- bo zavzemalo prostorni- 0x1,000 čevljev. Vse to no poslopje pa gradijo v u,' 'karšnega svet še ni Kakor hitro namreč po- jekleno ogrodje za zid- ijo obenem leseno steno, s smolnatim papirjem. ena stena je postavljena vljev zunaj tovarniškega Tako se faktično gradi slopje v notranjosti ogromne bakse, radi česar lahko zidajo 24 ur na dan, ne glede kakšno je vreme zunaj. Ogromne peči grejejo prostor, da lahko vlivajo cement, najsi je zunaj še tak mraz.

Stavbo nadzoruje inženir George Morgan, ki je bil sedem let v Rusiji in je od tam prinesel idejo, da se lahko zida poslopje v velikem zaboju, ne glede na vreme. Take zaboje so postavljali v Rusiji, da so gradili poslopja tudi v najhujši zimi.

TI-LE ZDAJ NAVIJAJO ITALIJANOM UŠESA

Na sliki vidite etijopskega vesarja Haile Selassie, ki inšpicira svoje čete domačinov. Etijopce je oborožila Anglija, ki zdaj ljuto preganjajo Italijane. Gorje fašistu, ki jim pade v roko.

McAdoo, velik Rooseveltov in Wilsonov prijatelj, je v soboto umrl.

Washington. — William Gibbs McAdoo, bivši zvezni senator, bviši zakladniški tajnik v kabinetu predsednika Wilsona, je v soboto umrl v Washingtonu, zadet od srčne kapi. Bil je star 77 let. Še zadnjo sredo je bil na obisku pri predsedniku Rooseveltu in je bil videti pri polnem zdravju.

McAdoo je bil oseben prijatelj Woodrow Wilsona in je leta 1914 poročil njegovo hči, ter mu je pomagal do izvolitve governerjem države New Jersey. Pozneje je veliko pripomogel, da je bil Wilson nominiran za predsedniškega kandidata demokratske stranke in enako pozneje v volivni kampanji. Predsednik Wilson ga je vzel v kabinet kot zakladniškega tajnika. Leta 1920 in 1924 se je McAdoo trudil, da bi sam dobil predsedniško nominacijo, kar se mu pa ni posrečilo.

Na demokratski konvenciji 1932 je povzročil, da je šla kalifornijska delegacija za Roosevelta, kateri so sledile druge države in Roosevelt je bil nominiran. Z Roosevedtom sta bila osebna prijatelja že od leta 1912. Do leta 1938 je bil v zveznem senatu iz države Kalifornije, tisto leto je bil pa poražen, nakar se je umaknil iz politike. V senatu je vedno podpiral novi deal.

Ob njegovi smrti je izjavil predsednik Roosevelt, da je Amerika izgubila enega svojih najzvestejših služabnikov.

Nova podružnica SMZ

Jože Grdina je v soboto organiziral novo podružnico Slovenske moške zveze, ki se je ustanovila v Newburgu. Izvoljen je bil sledeči odbor: Predsednik Anton Meljač, tajnik Fred Krečič, blagajnik Frank Stražar, zapisnikar John Kaplan. Živeli Newburžani in mnogo napredka!

Važen sestanek

Podružnica št. 25 SŽZ ima nocoj ob sedmih sestanek radi šivalnega kluba. Vse članice, ki se zanimate za to, pridite k Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66. St., da se dogovore vse potrebno.

NOVI GROBOVI

Anton Kmet

V soboto zjutraj je umrl v mestni bolnišnici rojak Anton Kmet, po domače Adamov, samski, star 40 let. Stanoval je na 547 Woodland Ave. Bil je rojen v Clevelandu. Zapušča brata Josepha in Andreja ter sestro Frances, poročeno Fier. Bil je brat pokojnih Mary Klemenčič in Rose Fortuna. Pogreb se bo vršil iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152. St. Čas pogreba bo naznanjen pozneje.

Helen Leng

Včeraj opoldne je umrla Helena Leng, rojena Miler, doma iz Srema v Jugoslaviji, odkoder je dospela v Ameriko pred 36 leti. Zadnjih sedem mesecev je bila nepremehoma v postelji. Zapušča soproga Pavla, sina Franka ter vnuka in pravnuka. Družina stanuje na 880 E. 73. St. Pogreb se bo vršil v sredo dopoldne ob devetih iz pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi, 1053 E. 62. St. v cerkev sv. Pavla in potem na pokopališče Kalvarijo.

Nemčija ima baje zdaj 40,000 letal

London.—Nek dobro poučen opazovalec trdi, da ima Nemčija vsak trenutek na razpolago 9,000 bojnih letal, a vseh vrst letal pa da ima Nemčija do 40,000. Trije oddelki nemške zračne sile napadajo zdaj Anglijo in sicer en oddelek iz Belgije, severne Francije in delno iz Holandske. Drugi oddelek napada iz zahodne Francije, od španske meje pa do Bresta. Tretji oddelek pa napada iz severne Holandske, Danske in Norveške.

TA DVA ZASLUŽITA MEDALJO

Butte, Montana. — Howard Godfrey in Charles Erb sta trčila s svojima avtomobiloma. Oba sta hitela zatrjevati, da je krivda obeh. Policija pravi, da še ni slišala kaj podobnega, da bi se voznika ne izgovarjala drug na drugega.

Zopet doma

Louis Blatnik, 23871 Lakeland Blvd., je bil s Svetkovo ambulanco pripeljan iz Emergency Clinic bolnišnice.

Jugoslavijo skrbi vedno večja aktivnost na Jadranskem morju

Split, Jugoslavija. — Angleška podmornica je v petek potopila italijanski vlačilni čoln, ki je vlekel neko oboroženo ladjo. Torpediranje se je pripetilo, kot trdijo poročila, v jugoslovanskih vodah. Vladni krogi mislijo, da hoče Anglija na vsak način ustaviti paroplovbo iz jugoslovanskih pristanišč v Trst. Ista angleška podmornica je kmalu zatem ustavila in preiskala jugoslovanski trgovski parnik Kosovo.

Nemški trgovski parniki, ki jih je vojna zajela v jugoslovanskih pristaniščih, vozijo jugoslovanski boksit v Trst, odkoder ga vozijo po železnici v Nemčijo. Ta ruda je zelo potrebna pri gradnji letal.

Potopljeni vlačilni čoln je bil zgrajen iz cementa, kot so bili ameriški tovorni parniki v času prve svetovne vojne. Od 19 mož posadke se jih je 15 potopilo, dva sta bila ubita in dva težko ranjena.

Iz Belgrada se poroča, da jugoslovansko vlado vedno bolj skrbi razvijajoča akcija na Jadranskem morju in namerava podvojiti obrežne patrulje.

Moralen uspeh koncerta

Koncert, ki ga je podal včeraj popldne v malem gledišču mestne dvorane hrvatski virtuoz Vlado Kolitsch, je bil pičlo obiskan. Toda navzoča publika je bila sprejemljiva za divne melodije, ki jih je umetnik izvabljal iz violine. Zlasti v drugem delu programa, kjer je umetnik s tako nežnostno podal jugoslovanske narodne pesmi. Več točk je na željo občinstva ponovil. Kolitsch je dovršen umetnik na gosli in podaje v igranju vso svojo dušo in srce.

Zadušnica

Jutri ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojno Mary Zupančič v spomin druge obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Važna seja

Članice podružnice št. 21 SŽZ so prošene, da se udeleže v sredo, 5. februarja važne seje v navadnih prostorih.

Predlog za pomoč Angliji bo sprejet v poslanski zbornici

Toda v senatu pričakujejo daljšo debato. – Mornariški tajnik izraža bojazen, da ne bi prišla pomoč Angliji prepozno, ako bomo zavlačevali sprejem najemninsko posojilnega predloga.

Washington, — Najemninsko-posojilni predlog za pomoč Angliji bo gotovo sprejet v poslanski zbornici še ta teden. Debata o predlogu se prične v pondeljek in je določena samo za tri dni. Pred senatnim dosekom za tujezemske zadeve je končal pričevanje mornariški tajnik Knox v soboto z izjavo, da bo osišče gotovo napadlo zahodno hemisfero, če bo Anglija premagana. "Angleška mornarica in angleško otočje je naša prva obrambena linija," je poudarjal mornariški tajnik. "In vzdržati to obrambeno linijo je naloga tega predloga, ki je sedaj v kongresu za sprejem. Stroški te obrambe bi bila dobra investicija, tudi če ne bi dobili nobenega dolarja nazaj."

V političnih krogih prevladuje mnenje, da bo najemninsko-posojilni predlog sprejet v poslanski zbornici z najmanj 50 glasovi večine. Zbornica bo zavrgla vse dodatke k predlogu, s katerimi se ne strinja vlada.

V senatni zbornici bo pa močnejša opozicija, dasi se še ne ve, kakšne strategije se bodo poslužili nasprotniki predloga. Opozicijo bo vodil senator Wheeler iz Montane.

Weygand ne mara slišati o vabilu, da bi udaril na Italijane

Algir, Afrika. — Francoski general Maxime Weygand, poveljnik francoskih čet v Afriki, katere število cenijo na 500,000, se ne mara odzvati apelu, da bi s svojo armado udaril na Italijane v Libiji. Nasprotno, svojim četam je priporočal, naj podpirajo vlado maršala Petaina, ker za Francijo se je končala vojno s trenutkom, ko je bilo podpisano premirje z Nemčijo in Italijo.

General Weygand je odgovoril po radiu apelu iz Londona, v katerem je francoski general de Gaulle, načelnik "svobodne Francije," apeliral na francosko armado v Afriki, da udari na Italijane v Libiji.

"Na ukaz maršala Petaina," je govoril general Weygand, "sem prevzel poveljstvo nad francoskimi četami v Afriki. Maršal Petain se trudi, da zgradi novo Francijo in dobi zaposlitev za razpuščeno armado. Dosti se je že storilo v tem oziru, toda dela je še veliko.

"Slišali ste apel, da bi zopet začeli z vojno. Rotim vas, da ne zapustite poti discipline in reda, ker bi bilo to le v škodo Franciji in nevarno za vsakega, ki bi se udeležil kake nove vojne."

Nemčija vedno bolj sili v francosko vlado za sodelovanje z rajhom

Vichy, Francija. — Pred nekaj dnevi je maršal Petain, načelnik francoske vlade ustvaril narodni odbor 40 mož, ki bi mu naj bili v pomoč pri vladi. Ta odbor je stopil na prostor prejšnjih političnih strank in ki naj bi bil kot nekak parlament.

Zdaj se pa poroča, da se je ustvaril tudi v Parizu podoben odbor, ki naj bi bil kat tekmec Petainovega odbora. To znači, da se izvaja iz Berlina močan pritisk na maršala Petaina, ki še vedno okleva za sodelovanje z Nemčijo. V prvi vrsti zahteva Nemčija, da sprejme Petain nazaj v vlado ministrskega podpredsednika Lavala, katerega je nedavno odstavil, kar je povzročilo v Berlinu mnogo jeze.

Radio iz Pariza je v soboto ostro napadal Petaina, da nasprotuje Nemčiji. Petain pa molči in čaka nadaljnih razvojev položaja.

Vabilo na sejo

Nocoj ob osmih se vrši redna mesečna seja društva sv. Marije Magdalene, št. 162 KSKJ v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida. Tajnica bo začela pobirati asesment že ob šestih. Tiste, ki niso še prišle po knjižice, naj to gotovo store danes.

AVIJATIČAR JE KONČNO NAŠEL SOVRAŽNIKA

London.—Nek poljski avijatičar, ki je leta 1939 branil Varšavo pred Nemci, je našel poveljnika nemškega zračnega škadrona in se maščeval nad njim, čeprav je dal pri tem tudi svoje življenje. Po padcu Poljske je prišel na Angleško, kjer je takoj vstopil v letalsko službo. Tovariši so zvedeli od njega, kako je v Varšavi razkopaval razvaline svoje hiše 36 ur, da bi izkopal izpod njih svoje starše in štiriletnega sina, ki so vsi storili žalostno smrt. Avijatičar je povedal, da pozna Nemca, ki je vodil tisti bombni napad. Bil je neki Karl von Epp, kateremu je prisegel maščevanje.

Nedavno so prileteli nemški bombniki nad London in v boj proti njim je šel tudi ta poljski avijatičar. Njegovi tovariši so videli, kako si je izbral nekega Nemca, ki je vodil težak bombnik in ga toliko časa napadal, da sta končno oba padla na tla, 20 jardov drug od drugega. Nemec se je izmotal iz letala, takrat ga je pa Poljak obsul s kroglami iz avtomatične puške. Nemec se je zgrudil, preluknjan od krogel. Ko so prišli do poljskega avijatičarja, je imel še toliko moči, da je pokazal na mrtvega Nemca in povedal, da je to Karl von Epp, katerega je končno doseglo njegovo maščevanje. Nato je pa i sam izdihnil. Pri nemškem avijatičarju so res dobili papirje, ki so potrdili, da je Poljak končno dobil svojega moža, ki mu je ubil vso družino.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00
Za Evropo, celo leto, $7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, $5.50 per year; Cleveland, by mail, $7.00 per year
U. S. and Canada, $3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, $3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier $5.50 per year, $3.00 for 6 months
European subscription, $7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

33 No. 28 Mon., Feb. 3, 1941

Kakšno je "poslanstvo" Rusije

Kako Rusija rešuje slovansko vprašanje in kakšno je prav za prav njeno končno "poslanstvo," v katerega nekateri še vedno verujejo, pripoveduje očividec, ki je videl kaj vse počenja sovjetska vlada v Poljski.

Na 17. septembra 1939 je bil ob 2:15 zjutraj poklican poljski poslanik za Rusijo, Vaclav Grzybowski, v Kremlin. Tam mu je pomožni komisar za zunanje zadeve, Potemkin, prebral neko uradno listino. Ta listina je govorila, da Poljska kot država ne obstoja več in da je bilo ruskim četam ukazano prestopiti poljsko mejo.

Listina je nadalje govorila, da nenapadalna pogodba med Rusijo in Poljsko ne obstoja več, čeprav je bila podpisana kot veljavna do leta 1945.

Ko so prišli Rusi na Poljsko, so se obnašali še dokaj prijazno. Zato so Poljaki mislili, da bo trajala okupacija samo nekaj časa. Toda ko so imeli Rusi enkrat vse strategične točke v rokah, so se pričeli dogodki bliskovito razvijati pred očmi Poljakov.

Pod vodstvom ruske tajne policije so Rusi vzeli v posest vse hiše na Poljskem. V nobeni sobi ni smelo biti manj kot dveh oseb. Vsa osebna lastnina prebivalcev je bila popisana. Vsakemu je bilo puščeno dvojno perilo, poleg onega, ki ga je imel na sebi, še eno za preobleči. Vse, kar ni bilo naravnost neobhodno potrebno ljudem, je bilo zaplenjeno. Ves odvišek so poslali na Rusko.

Vse vrste lastnina je bila sistematično nacionalizirana. Blago, ki je bilo samo v Lvovu zaplenjeno, je bilo vredno nad $50,000,000. Po vsej Poljski so Rusi zaplenili za $400,000,000 raznega blaga. Poslopja, zemlja in industrija je bila razglašena kot lastnina "naroda." Tovarna v Vilni, kjer so izdelovali radije, je bila oplenjena do golega zidu in vse poslano v Rusijo. Enako se je zgodilo tudi s tovarnami drugod.

Manjša podjetja, kakih 67,000 po številu, to je trgovine in enako, so Rusi začasno pustili v miru. Še več, Rusi so razglasili, da je poljski zlot vreden toliko kot ruski rubelj. Na podlagi te denarne valute so začeli Poljaki trgovati in Rusi so jih celo navduševali za to. Trgovina je cvetela, da je bilo veselje. Toda koliko časa? Kmalu so imeli Rusi vse blago v rokah, ki so jim ga prodajali Poljaki s takim veseljem, ker so delali dober dobiček z večjo vrednostjo denarja. Torej Rusi so imeli v rokah vse blago, Poljaki pa zlote. Tedaj je pa ruska vlada naenkrat razglasila, da zlot ni vreden nič in so ga potegnili iz prometa. Tedaj so imeli Rusi še vedno vse poljsko blago, a Poljaki denar, ki je bil brez vsake veljave.

Ruska vlada je zagotovila poljskim delavcem delo, ob "mastnem zaslužku." Določili so mezdo po 100 do 150 rubljev na mesec. Delovni čas je bil določen na šest ali sedem ur na dan. Toda cene živilom in drugim stvarem so tako poskočile, da je delavec komaj toliko zaslužil, da je mogel preživljati družino. Kruh je bil po dva rublja in pol funt. Krompir enako. Meso je bilo vse od 15 do 45 rubljev funt; sirovo maslo in mast po 35 rubljev. V Lvovu je bil en par čevljev 500 rubljev, ali toliko, kolikor je en delavec zaslužil v štirih ali petih mesecih. O, prekrasna boljševiška nebesa!

Pa se kmetom ni godilo nič boljše kot delavcem po mestih. Res da so komunisti razdelili zemljo v male parcele in jo razdelili med ljudi, toda vlada je prisilila ljudi, da so morali ves pridelek dajati v skupno skladišče, a to je v prvi vrsti zalagalo Rusijo. Tudi živino so razdelili med ljudi. Pa se je niso dolgo veselili. Ni minilo dosti mesecev, pa so bili prisiljeni živino pobiti, ker niso imeli krme, ali pa ker je zahtevala vlada meso.

Tako kmalu niso imeli kmetje nobene stvari, da bi jo prodali v mesto na trg. Tisti srečni, ki so mogli kaj peljati na trg, pa niso mogli dobiti v mestu ničesar, da bi kupili in kar so potrebovali. Kar je bilo po mestih vrednot, so jih komunisti odpeljali.

Vrhu tega so pa boljševiki naložili na zemljišča velike davke, do 115 rubljev na oral. Tako so tisti, ki so se veselili, ker so dobili v last novo zemljo, ki so jo vzeli komunisti večjim posestnikom, prišli iz dežja pod kap. Imeli so pač zemljo, toda pridelke niso smeli sami spravljati in povrhu so morali pa plačevati še visoke davke. Srečen tisti, ki ni imel nič zemlje.

Medtem je bila pa ruska tajna policija zelo zaposlena s tem, da je razdeljevala prebivalstvo. Cele vlake Poljakov so Rusi vozili in jih izkladali čez mejo na ono poljsko zemljo, ki so jo imeli v posesti Nemci. Ti pa tudi niso držali križem rok, pa so pošiljali cele vlake Judov iz svojih krajev na rusko stran.

Ti nesrečni ljudje so morali biti natrpani v živinskih vagonih, mladi in stari, zdravi in bolni, možje in žene, vsi namešani. Mnogo jih je tekom teh prevažanj pomrlo. Mnogo otrok je bilo rojenih v teh nezakurjenih vozovih, ki so tudi takoj vsled mraza pomrli.

Premoženejši posestniki, profesionisti in boljši ljudje, so bili pa odposlani v Sibirijo. Delavci, ki so se uprli takemu početju in niso hoteli delati, so bili pošiljani sem in tje v prisilnih kolonah.

Poljski komunisti, ki so pričakovali, da jih bodo došli ruski bratci objemali, so bili enostavno obtoženi, da so Trockijevci in so bili postreljeni. Komunisti so naščuli Ukrajince proti Poljakom in jih navajali, naj se nad njimi maščujejo za stare grehe. Iz ječe so izpuščali jetnike in jim dovolili, da so plenili po mili volji, dokler so jemali Poljakom.

Tako je "poslanstvo" Rusije, ki ga izvajajo povsod, kamor pridejo. Bog nas varuj takih "odrešenikov."

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz domovine

V petek 31. januarja smo prejeli sledeče pismo iz domovine, ki je bilo pisano kakor je razvidno še 4. decembra 1940. Pismo se glasi:

D.M. v Polju 4. dec. 1940.

Cenjeni g. urednik!

Oprostite mi, ker Vas nadlegujem. Sporočam Vam, da sem spremenil stanovanje in Vas vljudno prosim da mi v bodoče pošiljate Vaš list Ameriška Domovina na spodaj navedeni naslov. Kljub vojni dobivam list redno, samo včasih z večjo zamudo. Vedno pa ga težko pričakujem, da vidim, kako se Vam kaj godi v Ameriki in kakšno je Vaše mnenje o evropski vojni.

Tudi glede predsedniških volitev smo trdno pričakovali, da bo ponovno izvoljen Roosevelt, kar je tudi bil. Tudi pri nas se pozna, da je vojna blizu, težki so časi, pa da vsaj vojne ni še pri nas, bomo že kako prestali, če pa bo, pa tudi ne bomo iznenadeni. Sicer ne vem, če boste dobili to pismo, vendar se Vam zahvaljujem za točno pošiljanje lista Ameriška Domovina ter se Vam priporočam še za v bodoče.

Želim Vam in vsem Slovencem v Clevelandu in širni Ameriki srečne in vesele božične praznike in srečno novo leto. S spoštovanjem beležim,

Slavko Knipic.

Slovenska narodna čitalnica ob 35 letnici

Cleveland, O. — Dobršna veja, del drevesa slovenskega naroda, si je pred več desetletji izvolila novo domovino Ameriko. V Clevelandu so eni izmed teh prvih naših naseljencev prežeti z narodnimi idejami, l. 1906 ustanovili Slovensko narodno čitalnico. Čitalnica je narodu isto, kot je domače ognjišče družini. Tudi Slovenska narodna čitalnica je bila ognjišče za one, ki so stremeli po izobrazbi in napredku, kjer so se zbirali vsi ljubitelji slovenske besede.

Čitalnica si je v času svojega obstoja nabavila nad tri tisoč raznih, knjig, zgodovinskih in poučnih romanov, kakor tudi najbolj pomembno čtivo "Zvona" in "Dom in sveta". Čitalnica vseskozi vzdržuje s prav malo izjemo vse slovenske časopise in na tem mestu gre čast in hvala vsem slovenskim listom v Ameriki, ki pošiljajo svoje liste čitalnici brezplačno (z izjemo "Proletarca" in "Ameriškega Slovenca").

Priznati se mora, da ima čitalnica zelo mnogo zaslug za slovensko naselbino v Clevelandu. Člani, kateri so pridno posečali čitalnico so se tudi izkazali v raznih delih na društvenem polju in drugih narodnih ustanovah. Zato se lahko trdi, da je bila čitalnica vodnica širnega napredka in vsem, ki ste že kaj storili za čitalnico kličem: "živeli!"

Ker so take slavnosti zelo redke, nas kliče sveta dolžnost, da se ob takih prilikah snidemo bivši in sedanji člani čitalnice, da skupno proslavimo 35 letni jubilej njenega obstanka v nedeljo 9. februarja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Av.

V ta namen je sestavljen lep program. Nastopili bodo pevci raznih pevskih zborov, dramsko društvo Ivan Cankar bo podalo enodejnako "Pri vratarju," v kateri nastopi znani komik Anton Eppich v glavni vlogi. Kot govornika pa bosta nastopila dobrozhana govornika sodnik F. J. Lausche in naš pesnik Ivan Zorman.

Ta proslava naj bo tudi praznik naše slovenske knjige, da se na ta dan spomnimo tudi naših velikih mož Prešerna, Aškerca, Gregorčiča, Cankarja, Trubarja, Jurčiča in drugih, katerih pisana beseda stoji v knjigah naše Slovenske narodne čitalnice.

Da podaljšamo življenje naši lovenski čitalnici in sploh naši slovenski besedi v govoru in pisavi, zato je vabljeno vse cenjeno slovensko občinstvo širom Clevelanda in okolice, da se udeleži proslave 35 letnega jubileja Slovenske narodne čitalnice. Živeli! A.K.

Za Klub društev

Euclid, O. — Zastopnicam kluba društev je že vsem znano, da klub zboruje vsak zadnji pondeljek v mesecu. To bo sedaj odpadlo, kajti na zadnji seji smo prišli do zaključka, da ni potrebno, da bi klub društev in pa prosvetni odbor za proslavo 1. junija zborovala vsak zase. Od sedaj naprej bosta ta dva odbora zborovala skupno do 1. junija in sicer vsak drugi torek v mesecu ob 7:30 v navadnih prostorih.

Zastopniki in zastopnice ste prav vljudno vabljeni, da se redno udeležujete sej, ker te seje niso v korist posameznika, ampak tu se zboruje in deluje za napredek vsega slovenskega naroda in pa v počast našega ameriškega slovenskega pesnika Ivan Zormana.

Zastopniki in zastopnice, ki se ne udeležujete sej, se lahko prav tako počutite, kakor vojak, ki brez puške pohaja po strelskem jarku. Toda nikar ne bodimo mi taki vojaki, mi se hočemo oborožiti z dobrimi idejami. Zato pa naj vsak pride na sejo in tam poda svoje dobre nasvete. Seje se vrše vsak drugi torek v mesecu v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. S pozdravom,

Geo. Nagode.

Sueški prekop v davnini

Že dolgo pred zgraditvijo Sueškega prekopa je bila v gospodarskih in v vojaških krogih onih držav, ki so videle svoje koristi na Sredozemlju, zveza Sredozemskega morja z Rdečim morjem nekaj čisto naravnega. Štiri glavne trgovske poti so vodile iz Azije v Evropo: iz Perzijskega zaliva preko doline reke Evfrat do pristanišč v Siriji; od Samarkanda preko Kaspiškega jezera do Črnega morja; od Rdečega morja do Egipta, in končno preko Sueške ožine. Ta pot je najbolj premočrtna in najkrajša.

To sliko cerkve sv. Vida je narisal naš umetnik Matt Mlinar, 1380 E. 52nd St. Pazite na ta kotiček od časa do časa, ko vam bomo povedali, kako lepo priliko boste imeli pomagati cerkvi sv. Vida in vašemu žepu.

Misel narediti tukaj prekop med Sredozemskim in Rdečim morjem je bila povsem naravna.

Vendar se zaradi različne vodne višine stari Egipčani niso upali zgraditi kanala po tej poti, ampak so skopali prekop od vzhodne meje reke Nila do Sueškega zaliva. To vodno pot so začeli graditi 1500 let pred Kristusom. Dokončana je bila leta 1350 pred Kristusom pod Ramzesom II., najmogočnejšim vladarjem faraonske vladavine, ki je bil na velikih bojnih pohodih po Aziji proti Skitom, Trakom in Indom; Ramzes II. je zavzel tudi Abesinijo. Ramzes je ljubil mogočne stavbe velikanskih razsežnosti. Zgradil je velik skalnat tempelj v Rubinji, v Memfidi si je dal postaviti velikanski kip; da bi odpomogel pomanjkanju vode v deželi, je skrbel za obsežne vodne naprave. Tisoče vojnih ujetnikov je bilo prisiljenih k delu brez ozira na nevarnost za zdravje in življenje. Ali se bomo potem čudili, če se mož tako velikopoteznih dejanj ni strašil ustvariti zvezo med dvema oceanoma? Severno od mesta Babultis v Nilovi Deldi se je začel prekop. Odtod je šel skozi Vadi Tumulat, skozi deželo naseljeno z Izraelci od jezera Timsah in dalje proti jugu. Skoro izključno s tlako so Izraelci spremenili mnoge pustinje v rodovitno zemljo in so se tudi naselili. Pod naslednik Ramzesovimi so se zopet izselili. Rdečega morja pa Ramzes vendar ni dosegel. Pred Sueškim zalivom so Slana jezera, katerih gladina je še danes 7 in pol metra nižja od gladine Sredozemskega morja. Iz strahu pred poplavami si Ramzes ni upal naprej. Geometri so mu zračunali, da je Rdeče morje višje od Nila. Nedokončana vodna pot se je zasula s peskom.

Okrog devetsto let kasneje je skušal uresničiti ta načrt Neho, ustanovitelj mogočne egiptovske trgovske in vojne mornarice. On je hotel potegniti na Egipet vso arabsko trgovino, povzdigniti Egipet v središče svetovne trgovine in je pridobil na svojo stran tudi dobre pomorščake Feničane, ki jih je napotil, naj objadrajo Afriko. Zvezo z Rdečim morjem je hotel za vsako ceno uresničiti. S peskom zasut Ramzesov kanal so zopet očistili in podaljšali in predrli Slana jezera. Ko pa je pomrlo 120,000 delavcev, zopet vojnih ujetnikov in je tudi proročišče svarilo, da bo prekop koristil le sovražniku države, je Neho ustavil dela. Iz istih razlogov sta mnogo stoletij pozneje prepovedala kalifa Omar in Rašid predrtje Sueške ožine.

Končna zveza Sredozemskega morja preko Nila z Rdečim morjem je bila dosežena leta 522 pred Kristusom od perzijskega kralja Darija Histaspisa, ki si je podvrgel tudi Egipet. Grški pisatelj Herodot, ki si je to velikansko delo 60 let po dovršitvi samo gledal, ga opisuje v svetih knjigah. Pravi, da je bil krekop dolg 180 km (preračunano v današnje mere) širok 45 metrov, globok 5 in pol metra. (Današnji Sueški prekop je dolg 167 km, širok 80 do 100 metrov, globok 12 do 13 metrov.) Vožnja po njem je trajala štiri dni. Dve trovesslači sta se lahko srečali v njem. Čeprav je bil prekop poln ovinkov, so vendar lahko celo vojne ladje plule po njem. Bil je zelo dobro zgrajen. Strma obrežja so bila podzidana s kvadri in podprta z nasipi, ki jih je še danes mogoče spoznati. Darijev kanal je bil dolgo v prometu. Blizu Slanih jezer si je Darij postavil tudi spomenik. Še danes so ohranjeni granitni kamni s klinopisom kakor tudi ostanki poslikanega stebra.

Plotomeus F. Filadefus, pod katerim je dosegel Egipet višek, je prišel na novo misel. Popolnoma nov načrt tega podjetnega kralja nas spominja na da današnji Sueški prekop. Živahna trgovina s sosedno somalijsko obalo je zahtevala novo, krajšo zvezo. Z zatvorničnimi napravami opremljen kanal, katerega sledovi so še danes vidni, se je odcepil v bližini Facuse od Nila, je vodil v obe Peluzijski jezeri, vezal Balško jezero s Slanimi jezeri in je v zadnjem delu prerezal Sueško pokrajino. Znano je, da se je v nesrečni bitki pri Akciju posrečilo egiptovski kraljici Kleopatri zbežati z delom brodovja skozi ta prekop in rešiti svoje zaklade pred Rimljani v nekem mestu ob Rdečem morju.

Ptolomejev kanal je polagoma propadal, rimski cesar Trajan ga je dal zopet popraviti. Tak se je ohranil do tretjega stoletja po Kristusu. V sedmem stoletju so ga zopet uporabljali Arabci, leta 767 pa ga je dal razrušiti kalif Almansor iz vojaških razlogov.

Današnji Sueški prekop, ki v nasprotju s starim nima podzidanih brežin, teče deloma po starem Ptolomejevem prekopu, ki veže Slana jezera z Menzaleškim jezerom.

Vojak, ki mora znati vse

Pravi padobranec je vojak, ki mora znati vse. Prvi padobranci so se pojavili že proti koncu svetovne vojne. Smatrajo, da je prvo padobransko enoto organiziral francoski pilot Evrar. Člani te padobranske enote so se spuščali v ozadje za nemško vojsko v Arenih.

Po končani svetovni vojni so to vrsto vojske popolnoma zanemarili. Na novo so ga oživili in organizirali Sovjeti leta 1927. Istega leta je pisal o padobranih angleški general Michel, malo kasneje se je začela zanimati za padobrance tudi Francija. Polkovnik Grey je začel s prvo šolo za to vrsto orožja.

Nemčija sprva ni polagala velike važnosti na to vrsto orožja; le po en vojak iz vsakega pehotnega bataljona je bil izučen in izvežban kot padobranec. Medtem pa se je v Sovjetiji pokazalo padobranstvo, ki se je tam že visoko razvilo, kot zelo pomembna enota v vojski. Nemčija je uporabila ta izkustva in je izurila svoje padobrance skoraj do popolnosti.

Član padobranskega oddelka mora biti vse drugače oborožen in mora imeti mnogo večjo izobrazbo in več vojaškega znanja kot navaden vojak. Predvsem mora poznati jezik tiste države, v katere zaledje se spusti, mora znati voziti kolo, motorno kolo, avto, ker se mora poslužiti teh prevoznih sredstev, če se mu le ponudi prilika. Popolnoma mora biti izvežban za borbe s puško, revolverjem in strojnico. Celo plezati mora dobro znati. Večkrat se bo lahko pripetilo, da se bo moral spustiti na kako streho v sovražnikovi deželi. Od tod bo večkrat najlaže napasti sovražnika; posebno važen je ta način borbe pri zavzemanju ulic v sovražnih mestih. Nadalje se mora znati hitro znajti, hitro čitati zemljevide in biti izučen radiotelegrafist.

Padalčeva oprema je zelo zapletena. Na glavi ima šlem, na plečih nosi pritrjeno padalo, pod levo pazduho nosi posebno brzostrelno puško z velikim številom nabojev. V eni torbi ob boku ima hrano za nekaj dni, v drugi pa municijo. Za pasom ima še plinsko masko in nekaj ročnih granat. Poleg tega nosijo padobranci še druge predmete, kot dele strojnic, dele radijskih postajic, motike, lopate, šotore itd. Padala nemške vojske imajo deset metrov v premeru. Mala padala omogočijo, da padalec hitreje prispe na zemljo in je s tem manj časa izpostavljen nevarnosti, da ga bodo že v zraku napadli, ko se še sploh braniti ne more. Iz letala skačejo padalci v presledkih po pet. Spuščanja so se vršila ponoči. Ko prispe na zemljo, padalske enote, da takoj raketo, da se vsi zbero njega.

IZ DOMOVINE

— Samomor češkega ca. V Ljubljani je živel seljenec mladi češki dr. František Časny. dni zjutraj njegova go na Svetosavski cesti 10 na vrata njegove sobe, šla zaklenjena. Potrk večkrat, a dr. Časny se To se ji je zdelo čudno cala je stražnika. Vdrli bo in našli mladega mrtvega. Zastrupil se nalom. Zapustil je ve naslovljenih na soro znance, iz katerih je da sta ga domotožje in ka usoda izseljenika smrt. Dr. Časny je v poučeval jezike. Bil je ljen med Ljubljančan med sportniki, ker se udejstvoval v našem

—Požar na Stražišču vno zjutraj je nastal ž žišča v gospodarskem posetnika in gostilni Rozmana velik požar, čil znaten del stavbe v njej. Požar je nas kratkega stika, ko se gal električni vod pod ga. Prvi so bili na ž žiški gasilci, ki so stavbe vse kmetijsko Nekoliko pozneje so pomoč kranjski gasilci na požar opozorile sir nic in plat zvona iz Na pomoč so prihiteli ci iz Bitnja. S skupn jim je uspelo rešiti poslopja, ostrešje pa ja pogorelo.

—Do smrti povožen želar Ivan Brodšnajde tincev se je vračal iz ka domov in se u Osterčevo hišo na ob Cankova-Cogetinci. se je pogovarjal s Cstercem, pa se je znan kolesar in poč moža na tla. Brodš prepeljali domov in je tem umrl. Orožnik Trojici v Slov. gorica srečilo dognati, da kolesar neki Jožef G marnice.

Največja železniš na svetu se je prigod cembra vojnega leta francosko-italijan Uradno poročilo je d mrtvih in 243 ranjen

Če verjamete al' pa ne

Tam iz Gorenje va ravali napraviti no pot. župan je dobil ca, da bo dal novi smer. Zemljemerec zabijal količke, ki so bo nova cesta izpelj bote je dokončal vse de k županu.

"Gospod župan," "zabil sem kole, kjer V pondeljek bomo z pati. Zdaj samo pazi kdo čez nedeljo kol da ne bo vse delo z

"Kar brez skrbi spod žolnir," mu reče ti en kol ne bo ukra

V pondeljek pride ženir in se nemalo z najde nobenega kol ni črti. Gre k župa čne oštevati, kako d kole. Ta se pa zvit pravi:

"Kaj se pa jezite, ne veste. Saj so ko kaj. Veste, res sem bi jih kdo ukradel. vse populil in zakl kaščo."

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Motiš se! Prijezdili bodo po toji sledi, videli tudi vašo sled videli končno tudi, da smo zdili k vam. Pridružil sem se m, torej sem vaš prijatelj. er pa vejo, da me spremlja oj sin, in ker tudi slutijo, da bodete prišli na pomoč, bodo av lahko uganili, kdo ste."

"Pa ne bodo vedeli, koliko nas !"

"Tisto je res, zabrisali smo d. Pa slutijo vsaj lahko, koli vas je, če so količkaj prebri ni. Ko sem prijezdil k vam, stali tvoji bojevniki v gruči og nas in sto petdeset ljudi konjih pokrije že precejšnjo oskev."

"Izbrisali smo sled!"

"Da! Ampak izbrisali smo jo v toliko, da ne morejo prešteti vtiskov kopit. Pa tudi brisača pušča sled in čim širšo sled brišeš, tem širša je tudi sled sanja.

Yume bodo videli, da smo zabrisali zelo široko ploskev, in si lo lahko vsaj približno izračunali, koliko nas je. Če tega ne jo, niso vredni, da se imenujo bojevniki, za stare babe se lko oblečejo in raztrgane šotonaj krpajo. Prepričan sem, bi tudi ti uganil iz take zasane sledi, koliko sovražnikov imaš pred seboj, in še celo da bi uganil ko Yume."

Sram ga je bilo pred bojevniki. Brž je popravil svojo nevednost in se izgovarjal:

"Vse to sem itak že tudi sam el. Vprašal sem te le zato, zvejo tudi moji bojevniki, bomo ukrenili.

Zakaj pa pravi Winnetou, da bodeta razsedlala?"

"Ni mi sicer povedal, zakaj je o odločil, pa vendar vem za. Kajti Winnetouove misli vsikdar tudi moje misli.

Dejal je, da bodo prišli Yume kraja, kjer smo se pozdravili, pa se na videz vrnili in nas skali prevariti ter objezditi proti severu. Opazoval jih in se prepričal, ali je pravilno pal, jaz pa ga bom sprem-

Ti —? Zakaj pa ne kateri ih bojevnikov?"

"Ker sta najina vranca najlejša. In zato nisva dala razati."

"Uff —!" je priznal. "Moja ta sta prav zasodila! Naj se di, kakor sta odločila."

V.

Indijanski "krst."

Sedla sva z Winnetouom. Tudi Močni bivol je razjahal prisedel. Njegovi ljudje so stili konje na pašo in posedli rogu poleg nas. Nekaj jih je lo pri konjih, da se niso odili črez rob gozda, kjer bi bili videli Yume, enega pa poglavar poslal na južni kogozdnega polotoka na prežo sovražnikom.

Da nisva bila z Winnetouom Mimbrenjih, bi seveda nobeno ne bil razjahal, vsi bi bili ali na konjih in čakali na Yu-

Le neradi so ubogali, neni so bili. Kar je bilo tudi to umljivo. Sovražnik je bil zu —.

Winnetou pa se niti zmenil ni Yume. Dejal je sicer, da jih de opazovat, in vsak drug bonik bi se bil skrbno pripravl na poizvedovanje in bi nao čakal, da bo treba odriniti, pa je čisto ravnodušno segel svoji mirovni pipi.

Obred mirovne pipe je obširen in dolgotrajen. Za skrajno bo znamenje smatrajo, če ga rajo radi nepričakovanih ovir kiniti ali če jih kdo moti. Ni navadi, da bi Indijanci kadili rovno pipo, če je sovražnik zu, in prav nič se nisem čudil, so Mimbrenji s poglavarjem d zavzeti gledali mojega prielja.

Winnetou pa je mirno segel po okusno obšiti tobačni mehur za pas, nadeval s kolibrijevimi peresi okrašeni calumet, se obrnil k meni in začel:

"Ker smo morali prejle tako naglo izginiti Yumam izpred oči, nismo imeli prilike, da bi bili pozdravili našega belega brata. Sedaj pa lahko popravimo, kar smo zamudili.

Naj kadi moj brat Ol Shatterhand z nami pipo, ki je posvečena prijateljstvu in miru!"

Ko je prižgal, je jadrno pribežal oglednik, ki je stražil na robu goščave, in pravil s takim nujnim glasom, kot da smo že kar v smrtni nevarnosti:

"Yume prihajajo —! Videl sem jih —! Tako naglo prihajajo, da bodo vsak hip tukaj!"

Mimbrenji so planili na noge. Tudi poglavar se je že pripravljal, da bi skočil.

Čisto umevno —. Kateri rdečekožec bi se ne razburil, če čuje, da prihaja sovražnik —.

Le z Winnetouom se nisva genila. In resno je pokaral Apač Mimbrenja, ki je prišel z razburljivo novico:

"Kaj je padlo Mimbrenju v glavo, da moti Winnetoua, ko prižiga pipo miru —? Kaj je važnejše, sveti dim calumeta ali tista peščica Yumov, ki se bodo v strahu pred nami nemudoma obrnili?"

Ko od groma ošinjen je stal Mimbrenjo in povesil glavo.

Winnetou pa je nadaljeval:

"Mimbrenjo naj se vrne na svoje mesto in naj opazuje sovražnika, kakor mu je bilo naročeno! In ko bomo pozdravili Old Shatterhanda, šele tedaj, in ne prej, naj pride javit, da so izginili!"

Osramočen se je splazil Mimbrenjo v goščavo.

Tudi drugi Mimbrenji so hočeš spet posedli. Pa videti jim je bilo, da se le s težavo premagujejo. Močni bivol je bil pač na tihem vesel, da vsaj on ni skočil na noge in se ni osramotil pred bojevniki in pred nama.

Kako trdno je bil Winnetou prepričan, da Yumov ne bo blizu —! Mnogo je tvegal. Končno je bilo le možno, da bi brez domisleka pridrli nad nas —. Čisto iznenaditi nas sicer niso mogli, saj smo imeli stražo, pa zmotili bi nas bili pri obredu mirovne pipe. In to je, kakor rečeno, slabo znamenje, da, že kar sramota.

Obred mirovne pipe sem že večkrat opisal, ne bom ga več ponavljal. Omenim le, da je topot trajal zelo dolgo.

Krog sto petdeset nas je bilo, Winnetou, jaz in Močni bivol, vsak izmed nas je moral stoje govoriti v čast in slavo Mimbrenjev, šestkrat potegniti dim in ga puhniti proti nebu, proti zemlji in proti štirim stranem sveta, od Mimbrenjev je vsak potegnil le dvakrat in puhnil dim svojemu sosedu na desni in levi v obraz. Kolikokrat je bilo treba iznova nadevati pipo, kolikokrat jo je bilo treba prižgati po predpisih, preden je prišla spet Winnetouu nazaj v roke!

Le dva se nista smela udeležiti obreda mirovne pipe, poglavarjeva sina. Nista še bila bojevnika in nista še imela bojnega imena. Ob strani sta stala in nas od daleč gledala.

Za sprejem mladeniča v zbor bojevnikov, za njegov "krst," da tako rečem, stavijo Indijanci zelo stroge pogoje.

Mladega Indijanca že izza otroških let pripravljajo na "bojni poklic." Poučujejo ga v vseh ročnostih in spretnostih, ki jih potrebuje Indijanec za življenje in boj, utrjejo mu telo, da je neobčutno za mraz in vročino, za bolečine in muke, in mu vzbujajo ponos in junaško zavest, pa žal tudi sovraštvo do nasprotnika.

(Dalje prihodnjič.)

KOLEDAR DRUŠTVENIH PRIREDITEV

1941 FEB. 1941						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

FEBRUAR

8.—Noble Cadets št. 49 SŽZ prirede plesno veselico v Willow Tavern, St. Clair Ave. in E. 222 St.

8.—Uslužbenci St. Clair kopališča plesna veselica v Twilight Ballroom.

8.—Društvo Cerkniško jezero št. 59 SDZ priredi plesno veselico in večerjo v spodnji dvorani SDD na Waterloo Rd.

8. — Valentine Dance in Chicken Dinner priredi mladinski pevski zbor Kanarčki v SDD na Prince Ave.

9.—Frances Susel Cadets, št. 10 SŽZ priredi Valentinov ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

9.—Slovenska narodna čitalnica prireditev v SND.

14.—Mladinski pevski zbor Škrjančki priredi Valentine party v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

15.—Sunny Ray orkester plesna veselica v SND ob priliki 5. obletnice obstanka.

15.—Golden Blue-ettes prirede ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

15.—Orkester Louis Šraj priredi Valentine ples v SND na 80. cesti.

15.—American Stove Co. priredi ples v Twilight Ballroom.

15.—Društvo Soča št. 26 S. D. Z. priredi plesno veselico v Domu zapad. Slovencev, 6818 Denison Ave.

16.—Mladinski pevski zbor Slavčki koncert in ples v SND.

21.—Vežbalni krožki Slovenske ženske zveze ples v SND.

21.—Alhambra Ladies Bowling liga priredi ples v Twilight Ballroom.

22.—Delpha Tau Frat. priredi plesno veselico v Twilight Ballroom.

22.—Ženski klub Slovenskega doma na Holmes Ave. priredi maškaradno veselico v zgornji dvorani.

22.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v SND.

22. — Maškaradno veselico priredi Gospodinjski klub na Jutrovem v SDD na Prince Av.

23.—Dramsko dr. Ivan Cankar priredi igro v SND.

23.—Podružnica št. 3 SMZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

23. in 25. — Baragov dekliški zbor priredi predpustno zabavo v šolski dvorani sv. Vida.

MAREC

2. — Slovenski basist John Lube priredi koncert v SND na St. Clair Ave.

8.—Toppers Club ima prireditev v Twilight Ballroom.

16.—Glasbena Matica koncert v SND.

APRIL

19.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ ima plesno veselico v Twilight Ballroom.

19.—Demokratski klub 23. varde ples v SND.

20.—Mladinski pevski zbor Škrjančki priredi koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

20.—Velika bazarna prireditev v korist cerkve sv. Vida v cerkveni dvorani pod pokroviteljstvom društva Najsvetejšega Imena.

20.—Dramsko dr. Ivan Cankar predstava v SND.

25.—Martha Washington št. 38 SDZ ples v SND.

26.—Sv. Cecilija št. 37 SDZ ples v SND.

26.—Jolly Fishermen imajo plesno veselico v Twilight Ballroom.

26.—Dr. Marije Vnebovzete št. 103 ABZ proslava 30 letnice v Slovenskem domu na Holmes Ave.

27.—Hrvatska katoliška zajednica ples v SND.

27.—Cerkveni pevski zbor fare sv. Kristine obhaja 10 letnico obstanka s koncertom in plesom v šolski dvorani sv. Kristine na 222. cesti.

MAJ

3.—Podružnica št. 50 SŽZ ples v SND.

4.—Pevsko društvo Planina priredi koncert v SND na 5050 Stanley Ave., Maple Heights.

4.—Dr. Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ ples v SND.

10.—Častna straža SDZ ima plesno veselico v SND na St. Clair Ave.

16, 17, 18. — Velika razstava ročnih del pod pokroviteljstvom Slovenske ženske zveze, v Slovenskem domu na Holmes Ave.

17.—St. Vitus Cadets št. 25 SŽZ imajo plesno veselico v Twilight Ballroom.

JUNIJ

1.—"Slovenski dan" v Euclidu (31. maja in 1. junija) v počast slovenskemu pesniku Ivanu Zormanu.

1.—Piknik društva sv. Reš. Telesa fare sv. Lovrenca na Basta's Grove, Turney Rd.

15.—Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ piknik na Pintarjevi farmi.

29.—Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 71 ABZ priredi piknik na Stuškovi farmi v Wickliffe, Ohio.

JULIJ

1.—Four Points Tavern priredi piknik na Stuškovi farmi v Wickliffe, O.

13.—Skupna društva fare sv. Vida imajo piknik na Pintarjevi farmi.

20.—Pevski zbor Slovan priredi piknik na Močilnikarjevi farmi.

20.—Pevsko društvo Zvon priredi vrtno veselico na prostorih Slovenskega doma, 6818 Denison Ave.

27.—Slovenski groceristi in mesarji piknik na Pintarjevi farmi.

OKTOBER

19.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete obhaja 25 letnico v Slovenskem domu na

DECEMBER

21. — Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

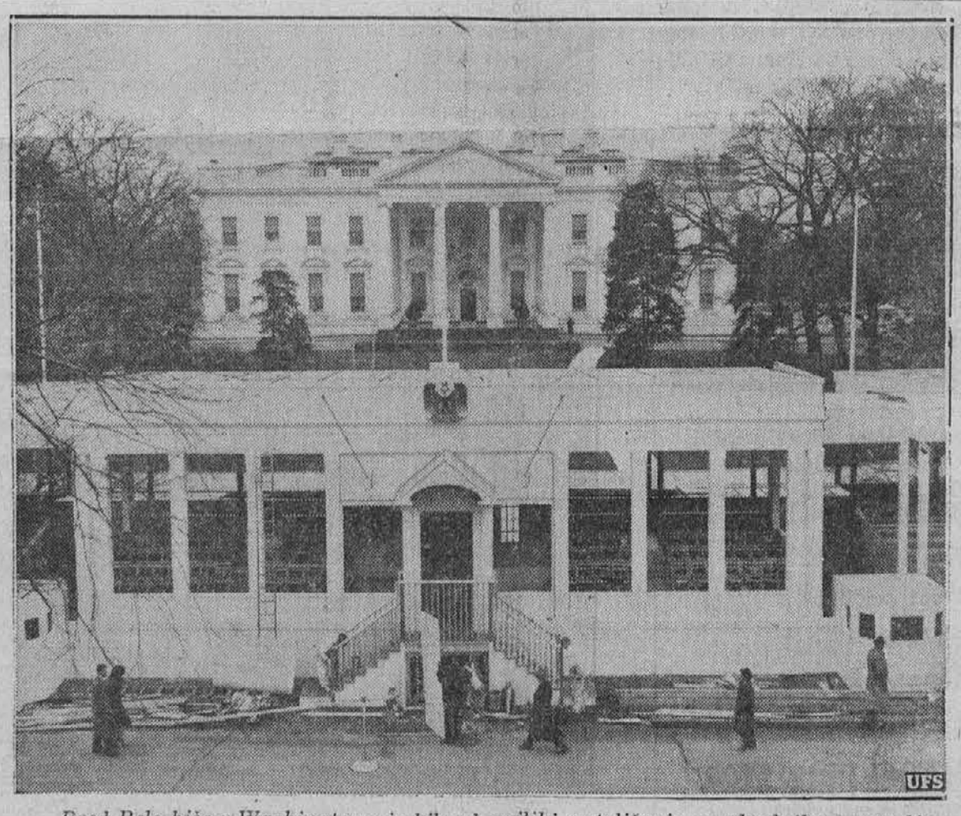

Pred Belo hišo v Washingtonu je bila ob priliki ustoličenja predsednika postavljena posebna tribuna, iz katere je predsednik Roosevelt opazoval množice naroda v sijajni paradi. Vojaška parada se je vila po zgodovinski Pennsylvania Ave. nad njo pa je krožilo 300 letal.

Tako potuje moderna armada. — Slika nam kaže samo del motorizirane armade. Kolona trukov z vojaštvom in topovi je bila dolga 14 milj in del te kolone vidimo, ko zapušča Holland tunel v New Yorku. Vojaštvo je na poti v vojaško oporišče v Brooklyn. To je del prve divizije, ki je dospela iz Aberdee , Md. in ki se bo udeležila velikih vojaških manevrov na in v okolici Puerto Rico.

Usoda francoskih katedral

Čeprav so nemške čete pri svojem naglem prodiranju po Franciji pazile na zgradbe zgodovinsko-umetniške vrednosti in so morale po naročilu vrhovne komande tudi letalske sile pri obmetavanju z bombami paziti da ne poškodujejo cerkva in drugih zgodovinskih zgradb, je vendar tu in tam nastala velika škoda.

Francija je polna zgodovinskih spomenikov. Tudi majhna mesta imajo ali kako katedralo ali kak dvorec velike umetniške in zgodovinske vrednosti, ali kak drug spomenik nekdanje slave. V vsaki vojni je bila težko poškodovana katedrala v Reimsu, ki slovi kot ena najlepših gotskih katedral na Francoskem. V tej vojni je ostala popolnoma nedotaknjena. Nepoškodovane so ostale tudi stolnice v Soissonu, Chartresu, Orleansu in Amiensu. Katedrala v Amiensu se dviga nepoškodovana sredi samih razvalin okoliških zgradb kot pravo čudo. Znano je, da je bil Amiens v tej vojni zelo poškodovan, ker so se vprav okoli Amiensa vodile najhujše borbe. Le malo nepoškodovanih hiš najdeš v mestu. Katedrale ni zadela niti ena topovska krogla.

Največjo škodo je pretrpela katedrala v Rouenu. Ta cerkev je čisto razrušena. Enaka nesreča je zadela cerkev Saint Maclu v Rouenu. V Beauvaisu je ostala nepoškodovana sicer stolnica, razstreljena pa je cerkev Saint Etienne. Uničena je tudi cerkev Saint Jacques v Compiegnu in samostan sv. Kornelija.

V področju Loire je poruše-

Rodolfo Michels je novi poslanik v Zed. državah iz republike Čile. Po poklicu je inženir, njegov oče je bil Amerikanec.

nih več zgradb v Toursu, kjer so se zavezniki Nemcem žilavo upirali. V Ambroiseu je poškodovana cerkev in lep srednjeveški dvorec. V Bloisu, nekdanji prestolnici Gastona, brata Ludovika XIV., je ostal nepoškodovan njegov dvor, mesto pa je zelo razbito. Vse druge zgodovinske zgradbe v tem mestu so poškodovane. Veliko škode so trpele zgodovinsko in umetniško dragocene zgradbe v Sanumuru. Francoska vlada še nima iz vseh krajev podatkov.

Lenjingrad v številkah

Pred kratkim je bila v Lenjingradu zanimiva razstava "en dan Lenjingrada v številkah." Razni plakati, tabele, diagrami in slično prikazujejo obiskovalcu te razstave zanimivosti o življenju in delu Lenjingrada, drugega mesta po velikosti v Sovjetski Rusiji.

Lenjingradska težka industrija napravi dnevno blaga v vrednosti za 31 milijonov rubljev. V Lenjingradu je zaposlenih dnevno 1 milijon in 500,000 delavcev in nameščencev.

Preteklo leto je bilo rojenih v Lenjingradu 288 tisoč otrok Matere prinesejo dnevno v dečje domove 21,000 dojenčkov, v otroške vrtce 45,000 otrok. Šolo obiskujejo dnevno 590,000 dijakov. Na srednjih šolah je 16,000 profesorjev. V mestu je 26,000 učiteljev.

Za socialno zavarovanje plačuje mesto dnevno preko milijon rubljev. V bolnicah in ambulancah je zaposlenih 37,000 zdravniškega osobja.

Prebivalci Lenjingrada dobivajo dnevno 318,000 pisem, sami pa pošiljajo dnevno 178,000 pisem.

S tramvajem (ne vštevši avtobusov in drugih prometnih sredstev) se prevozi dnevno povprečno. 3 milijone in 305,000 ljudi. Trgovine prodajo dnevno v vrednosti 30 milijonov rubljev. Prebivalci Lenjingrada pojedo dnevno 1,503 tone kruha, 544 ton mesa in mesnih izdelkov, 69 ton svežega masla in masti, 183 ton sladkorja in 887,000 jajc.

Papirnati žeblji

Pa recite, da ljudje v vojnem času niso še prav posebno iznajdljivi. Pomanjkanje tega ali onega jih sili k iznajdljivosti. Železo je že ena tistih stvari, ki jih v vojni ne sme manjkati. Ker pa tega ni povsod v izobilju in morda celo ne toliko, kolikor bi bilo nujno potrebno, si je pač treba na nek način pomagati. In tako nas je pred nedavnim presenetila novica, da se je nekemu iznajditelju posrečilo izdelovati nadomestke železa kar iz papirja. Naredil je na primer žebelj iz papirja. Papirno snov je izpostavil posebno močnemu hidravličnemu pritisku in jo na ta način izoblikoval v žebelj. S takšnimi žeblji so tudi že naredili poskuse, ki so se baje izredno dobro obnesli. Izkazalo se je, da papirnati žeblji celo niso po trpežnosti prav nič slabši kakor pravi železni žeblji. Poleg tega pa imajo še to prednost, da ne zarjave.

Največja univerza na svetu je v New Yorku, kjer je 36,000 študentov in 2,400 profesorjev.

MALI OGLASI

PRI NAS

dobite vsak pondeljek in torek sveže jetrne in krvave klobase po 6 centov vsaka, domače kislo zelje po 6 centov funt, domače suhe klobase po 30 centov funt. Se vljudno priporočam vsem gospodinjam

Anton Ogrinc
6414 St. Clair Ave.

Prijatel's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212
Pripeljemo na dom.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

— Kristina je spoznala, da je bila vdrla naravnost v domačnost in veselje te hiše. Sicer je bil v sobi velik nered in pri vsakem koraku je stopila na hrešče-čo orehovo lupino, ki so ležale raztresene povsod po podu.

Simon je poslal hlapce in dekle z naročili na vse strani, ljudje in z njimi večidel otrok in psov so izpraznili sobo — bili so sosedje in njih spremljevalci. Medtem ko je Simon spraševal in je Kristina poslušala, si je zapenjal srajco in jopič, kjer je bilo videti njegova gola kosmata prsa. Otroci so ga bili tako zdelali ,se je opravičeval. Bil je grozno zanemarjen, pas je imel narobe, obleklo in roke močno zamazane, na obrazu in v laseh pa je bil poln saj, umazanije in prahu.

Takoj nato sta prišli dve dekli ter odvedli Kristino in Gauteja čez dvorišče v Ramborgino žensko sobo. Tam je bilo v peči že zakurjeno, urne dekle so prižigale sveče, postiljale postelje in pomagale njej in dečku, da sta se preoblekla v suho, medtem ko so druge prinašale na mizo jedila in pijačo. Napol dorasla deklica s kitami, prepletenimi s svilo, ji je prinesla penečo se skodelo s pivom. Bila je Simonova najstarejša hčerka Arngjerd.

Nato je prišel on sam. Očedil se je bil, in zdaj je bil takšen, kakršnega je bila Kristina vajena videti, lep in dobro oblečen. Za roko je vodil svojo malo hčerko, za njima pa sta prihajala Ivar in Skule.

Kristina je vprašala po sestri in Simon ji je povedal, da je Ramborg spremila sundbujske ženske doli v Ringheim. Jostein je bil prišel po svojo hčerko Helgo, pa je hotel vzeti s seboj tudi Dagny in Ramborgo — tako živahen in prijazen je ta stari gospod, in obljubil je bil, da bo dobro pazil na vse tri mlade ženske. Morda bo ostala Ramborg torej vso zimo tam. O sv. Matiji pričakuje otroka — Simon sam pa si je itak mislil, da bo moral biti nemara vso zimo z doma; za ta primer ji bo bolj prijetno pri teh mladih sorodnikih. Ne, kar se tiče gospodinjstva tu na Formu, je prav vseeno, če je doma ali ne, se je zasmejal Simon — saj vendar nikdar ni zahteval, da bi se Ramborg, ta otrok, ubijala s tem trdim delom.

H Kristininim načrtom je takoj pripomnil, da pojde z njo na jug. Tam ima toliko sorodnikov in očetovih, pa tudi svojih prijateljev iz prejšnjih časov, da ji bo, kot upa, lahko mnogo bolje služil kot na severu. Tudi mu bo tam veliko lažje presoditi, če je pametno ali ne, da gre h kralju samemu. Za pot bo pripravljen v treh ali štirih dneh.

Drugi dan je bila nedelja, šla sta skupaj k maši, nato pa obiskala Sira Eirika na njegovem domu na Romundgaardu. Zdaj je bil duhovnik star; ljubeznivo je sprejel Kristino in je bil radi njene nesreče videti zelo potrt. Nato sta odšla dalje na Jorundgaard.

Poslopja so bila še zmerom ista, v sobah so stale še zmerom iste postelje, klopi in mize. To je bil zdaj torej njen dvor. Vse je skoraj tako kazalo, da bodo njeni sinovi tukaj doraščali in da bo ona nekoč tukaj zatisnila svoje oči. Toda še nikdar ni bila občutila tako jasno kakor v tej uri, da je vse življenje na tej domačiji nekoč izhajalo iz njenih roditeljev. Naj so imeli na skrivnem še toliko prestati, se je vendar pretakala v vsakogar krog njiju struja toplote in pomoči, varnosti in miru. —

Nemirna in otožna, kakor je bila, jo je nekoliko utrujalo, kadar je Simon pravil o svojih lastnih rečeh, o dvoru in otrocih. Sama je čutila, da ne ravna prav; bil je videti pripravljen, da ji pomaga, kolikor pač more; priznala si je, da je zelo dober, ko hoče o božiču odriniti od doma in svoje žene, navzlic njenemu stanju — gotovo mnogo misli na to, ali bo zdaj dobil sina, saj imata z Ramborgo samo enega otroka, čeprav bo kmalu šest let, odkar sta poročena. Ne sme pričakovati, da si bo tako gnal k srcu njeno in Erlendovo nesrečo, da se bo zbog tega docela pozabil veseliti svojega lastnega, srečnega življenja — čudno je bilo tukaj pohajati z njim, ki po vsem videzu tako veselo, toplo in varno živi na svoji domačiji.

Nekoč je Kristina nehote mislila, da mora biti Ulvhild Simonova podobna njeni mali sestrici, po kateri je bila dobila ime — plavolasa, nežna in svetle polti. Toda Simonova hčerkica je bila okrogla in jedra, lica je imela kot jabolka in usta kot rdeče jagode, nemirne, sive oči, ki so bile podobne očetovim, ko je bil še mlad, pa lepo rjave, kodraste lase. Simon je imel hudo rad tega svojega milega, zalega otroka in je bil ponosen na njegovo živahno žlobudranje.

"Čeprav je ta deklica tako grda, poredna in zoprna," je dejal, oklenil z rokami drobne prsi, dvignil otroka kvišku in ga vrtel sem ter tja, "mislim, da je zmene, ki so ga gorski duhovi s skalnega grebena tam gori njeni materi in meni položili v zibelko. Takšen grd in zoprn otrok je." Potem je hitro postavil malčico na tla in urno napravil trikrat znamenje križa nad njo, kakorbi se bil ustrašil svojih lastnih neprevidnih besedi.

Njegova nezakonska hči Arngjerd ni bila lepa, zato pa je bila videti prijazna in razumna in oče jo je jemal s seboj, kadar je le bila prilika. Nikdar ni mogel prehvaliti njene pridnosti — Kristina si je morala ogledati Arngjerdino skrinjo in vse, kar si je bila že napredla, natkala in sešila za balo.

"Tisti dan, ko bom položil roko te moje hčere v roko dobrega in zvestega moža," je rekel Simon in dolgo zrl za otrokom, "bo eden najbolj veselih, kar jih bom doživel."

Da bi si prihranila nekaj stroškov in da bi se potovanje pospešilo, ni marala vzeti Kristina nobene dekle s seboj in nobenega hlapca razen Ulfa Haldorssona. Štirinajst dni pred božičem sta torej Kristina in Ulf odjahala s Forma v spremstvu Simona Andressona in dveh njegovih mladih, urnih hlapcev.

Ko so dospeli v Oslo, je Simon takoj izvedel, da kralj ne pride na Norveško — vse kaže, da bo vendar obhajal božič v Stockholmu. Erlend je bil na gradu v Akersnesu; grajski poveljnik je bil nekam odpotoval, tako da se jima izprva ni posrečilo, da bi videla Erlenda. Toda zakladnikov pomočnik Olaf Kyrning jima je obljubil, da bo obvestil Erlenda, da sta v mestu. Olaf je bil s Simonom in Kristino zelo prijazen, kajti njegov brat je bil oženjen z Ramborgo Aasmundovo s Skoga, tako da je bil v daljnem sorodstvu z Lavransovima hčerama.

V mesto je prišel Ketil s Skoga in ju povabil, naj obhajata božič pri njih na deželi, a Kristina ni hotela šumno praznovati, ko je bil Erlend v taki stiski. Zato tudi Simon ni maral iti, čeprav ga je iskreno prosila, naj gre; Simon in Ketil sta se poznala, Kristina pa je bila videla bratranca le enkrat, odkar je bil odrastel.

Kristina in Simon sta se bila nastanila v istem prenočišču, kjer je bila Kristina nekoč gost Simonovih staršev, takrat, ko sta bila s Simonom zaročena; vendar sta zdaj stanovala v nekem drugem poslopju. V sobi sta bili dve postelji, v eni je spala ona, v drugi pa Simon in Ulf; hlapca sta ležala v hlevu.

K polnočnici je hotela Kristina na sveti večer v nonneseterško cerkev — ker sestre tako lepo pojejo, je rekla. In tako je vseh pet odšlo tjakaj. Bila je zvezdnata, mila in lepa noč; zvečer je bilo nekoliko snežilo, tako da je bilo še precej svetlo. Ko so zapeli cerkveni zvonovi so se iz vseh dvorov usuli ljudje in Simon je moral voditi Kristino za roko. Semtertja jo je skrivoma pogledal. Prošlo jesen je bila precej shujšala, a bilo je, kakor da se je v njeno visoko, ravno postavo vrnilo nekaj tistega mehkega in tihega čara deklištva. Na bledem obrazu se je bil spet pojavil izraz miru in krotkosti iz njenih mladih let, prekrivajoč globoko, skrito in prisluškujoče pričakovanje. Bila je čudno, pošastno podobna tisti mladi Kristini na božičnici takrat pred dolgimi leti —. Simon ji je stisnil roko in se vse dotlej ni zavedel, kaj je bil storil, dokler ni začutil pritiska njenih prstov. Pogledal jo je — nasmehnila se mu je in pokimala, in spoznal je, da si razlaga stisk njegove roke kot opomin, naj bo pogumna — in da bi mu zdaj rada pokazala, da je.

Ko so bili veliki prazniki minili, je šla Kristina v samostan in prosila, da bi smela spoštljivo pozdraviti opatinjo in sestre, ki še iz njenega časa žive. Nato se je pomudila kratek čas v govorilnici pri opatinji. Odondod je odšla v cerkev. Spoznala je, da nima kaj početi med samostanskimi zidovi. Sestre so jo bile res da prijazno sprejele, toda kmalu je uvidela, da je zanje samo ena izmed mnogih deklet, ki so bile tu prebile leto dni v šoli — morda so bile kaj zvedele, da se je ločila od drugih mladih gospodičen, in sicer ne v dobrem, vendar tega niso pokazale. Tisto leto v Nonneseterju, ki je toliko pomenilo v njenem življenju, je le malo pomenilo v življenju samostana. Njen oče je bil v samostanu ustanovil zase in za svojce nekaj zadušnic; nova opatinja gospa Elin je rekla, da bo s sestrami molila za Kristino in za rešitev njenega moža. Vendar pa je Kristina sprevidela, da nima pravice vdirati v samostan in vznemirjati sestra s svojimi obiski. Njihova cerkev ji je bila odprta, kot je bila odprta vsakomur; lahko se je mudila v severni ladji in prisluškovala petju čistih ženskih glasov gori na koru, lahko se je razgledovala po znanem prostoru, ogledovala oltarje in slike — in ko so sestre odšle iz cerkve skozi vrata na samostansko dvorišče, je lahko šla gori in pokleknila pri nagrobni plošči gospe Groe Guttormove in se spominjala modre, odločne, častite matere, katere sveta takrat ni razumela ali ne cenila — drugačne domovinske pravice pa v tej hiši božjih služabnic ni imela.

Proti koncu praznikov je prišel k njej gospod Munan — šele zdaj je izvedel, da je v mestu, je dejal. Presrčno je pozdravil Kristino, Simona in Ulfa, ki ga je vedno znova imenoval sorodnika in ljubega prijatelja. Težko, da bo mogla videti Erlenda, je menil, strogo ga stražijo — njemu se ni posrečilo, da bi bil prišel do bratranca. Ko je bil vitez odšel, se je Ulf zasmejal, rekoč, da ne verjame, da se je Munan preveč vneto prizadeval, da bi ga spustili k Erlendu — tako se boji, da ga ne bi zapletli v to stvar, da si še pogovorov o tem skoraj ne upa poslušati.

Munan se je bil hudo postaral, postal je hudo plešast in suh, koža mu je čisto mlahavo visela okrog zajetnega telesa. Živel je zunaj v Skogheimu in je imel pri sebi eno izmed svojih nezakonskih hčera, ki je bila vdova. Rad bi se je iznebil, kajti nobeden izmed drugih njegovih otrok, bodisi zakonskih ali nezakonskih, ni maral stopiti v njegovo hišo, dokler bo tam ukazovala ta po poli sestra; bila je oblastna ženska, vsa neumna na denar, in imela je strupen jezik. Toda Munan si je ni upal spoditi.

Končno je okoli Novega leta Olaf Kyrning izposloval Kristini in Simonu dovoljenje, da smeta videti jetnika. In t moral Simon že spet spre zaskrbljeno ženo k pretres sestankom. Tukaj so pazili go strožje kot v Nidarosu da bi Erlend z nikomer ne ril, razen v pričujočnosti grajskega poveljnika.

Erlend je bil miren kot p a Simon je opazil, da ga položaj polagoma začenj piti. Tožil ni nikoli, mar trdil, da ničesar ne pogr da je vse, kar dobi, tako kot mu le morejo pres priznal pa je, da mu gre precej do živega; v celici ognjišča.

(Dalje prihodnjič.)

Na slik vidimo brata-morilca, to sta brata Espos ki sta pred nedavni umorila na Fifth Ave. v New Yo policijskega stražnika in plačilnega uradnika ter ra nekega izvoščka. Morilca sta stara Anthony, 35 let, (l in William (desni) 29 let. Oba so prijeli in bosta pr zasluženo kazen.

General Maxime Weygand, bivši vrhovni povel francoske armade (levi na sliki) si je v družbi adm Jean Esteva ogledal mesto Sousse v francoski Tuniziji.

Preizkušena zdravila proti glavobolu

Mandel's Headache Tabs

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50¢

MANDEL DRUG STORE
SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
Pošiljamo tudi po pošti

Zelo malo časa so potrebovale nacijske bombe, da so izpremenile to londonsko ulico v kopico razvalin. To je posledica bombardiranja z užigalnimi in eksplozivnimi bombami. Slika je poslana iz Londona.

DR. WILLIAM F. URANKAR
naznanja odprtijo
ZOBOZDRAVNIŠKEGA URADA
na 362 East 156th Street
vogal Ridpath Ave.
Telefon IVanhoe 5311

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SOPROGA IN OČETA

John Gorše

ki nas je za vedno zapustil dne 3. februarja, 1936

Ljubi soprog in dragi oče,
prezgodaj si nas zapustil;
ni ga dneva ne noči,
da ne bi bil nam pred očmi.
Zatonj Te iščejo naše oči,
Tebe le od nikoder ni.

Počivaj mirno, ljubi oče, počivaj dragi moj soprog!

Žalujoči ostali:

SOPROGA in OTROCI.

970 E. 207. St., Euclid, O.

VESELICA

*

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti v vsaki slovenski hiši